

Yttrande

Datum
2015-03-02

Dnr
1920-12
Ert Dnr
M2012/714/Me
Direkt
010-698 61 15

Mottagare
Regeringskansliet
Miljö- och energidepartementet
103 33 Stockholm
m.registrator@regeringskansliet.se

Handläggare
Linus Hammar
Avd för havs- och vattenförvaltning
linus.hammar@havochvatten.se

Angående uppförande och drift av gruppstation för vindkraft på Södra Midsjöbanken inom Sveriges ekonomiska zon

Havs- och vattenmyndigheten har förelagts att yttra sig över regeringens remiss angående ansökan från E.ON Wind Sweden AB om tillstånd enligt lagen om Sveriges ekonomiska zon till uppförande och drift av en gruppstation för vindkraft på Södra Midsjöbanken. Myndigheten lämnar här följande yttrande.

Havs- och vattenmyndighetens inställning

Havs- och vattenmyndigheten anser att tillstånd *inte kan medges* på befintligt underlag. För att verksamheten ska kunna tillåtas anser myndigheten att sökanden måste komplettera ansökan med uppgifter som visar att detaljprojektering och anläggningsarbeten kan ske utan risk för betydande påverkan på den nyligen kartlagda och akut hotade tumlarpopulationen.

För det fall regeringen medger tillstånd på befintligt underlag yrkar Havs- och vattenmyndigheten att i vart fall följande villkor föreskrivs, utöver vad sökanden åtagit sig i ansökan.

- Detaljprojektering med användning av seismiska mätmetoder får inte företas under perioden 1 april – 15 december.
- Anläggningsarbeten får inte företas på Södra Midsjöbanken under perioden 1 juni – 15 juli.
- Pålning och sprängning får inte förekomma under perioden 1 april – 15 december. Under övrig tid får pålning eller sprängning endast ske i undantagsfall, efter medgivande av tillsynsmyndigheten. Vid sådan enstaka pålning eller sprängning vintertid ska akustisk skrämnelapparatur användas för att avlägsna tumlare från det närområde där fysisk skada kan uppstå. Vid pålning och liknande arbeten får bullernivåerna SEL 160 dB re 1 re 1 μPa^2 s eller SPL_{pp}

190 dB re 1 re 1 μPa på 750 m avstånd från ljudkällan¹ inte överskridas.

- Landanslutande likströmskablar ska förläggas på ett sedimentdjup om minst 1 m. Vid kusten på djup grundare än 30 m ska ledare och återledare dessutom placeras i förhållande till varandra på ett sätt som minimerar de resulterande magnetfälten.
- I anslutning till fundamenten ska erosionsskydd anläggas. Erosionsskydden ska utformas på sådant sätt att den naturliga omlagringen av sediment i kringliggande sandbankar inte påverkas.

Ytterligare villkor eller justeringar av här föreslagna villkor kan behövas för att säkerställa skydd av tumlare. Sådana justeringar går dock inte att uttala sig om på befintligt underlag.

Vilka skyddsåtgärder som är nödvändiga vid en eventuell framtida avveckling är svårt att förutse eftersom det delvis beror på tumlarpopulationens utveckling. Det får dock i nuläget förutsättas att behovet skyddsåtgärder vid avveckling motsvarar vad som krävs vid anläggningsarbeten. I övrigt överensstämmer den återställningsgrad som sökanden presenterat med de generella riktlinjer som är under framtagande i ett samarbete mellan Havs- och vattenmyndigheten och andra berörda myndigheter.

I fråga om tillsynsmyndighet anser Havs- och vattenmyndigheten att regeringen, om tillstånd medges, bör förordna ansvarig länsstyrelse att i samråd med Kustbevakningen utöva tillsynen, i enlighet med regeringens beslut M2006/2007/F/M om vindkraft på Stora Middelgrund.

Ärendet

E.ON Wind Sweden AB ansöker om att upprätta en gruppstation för vindkraft om max 300 verk och 2,1 GW på Södra Midsjöbanken i Östersjön, inom Sveriges ekonomiska zon. Enligt ansökan ska vindkraftverken troligtvis grundläggas genom gravitationsfundament, för vilka muddring krävs, men andra fundamenttyper som kan kräva pålning utesluts inte. Anläggningen ansluts till fastlandet genom två likströmskablar.

---

¹ Ljudnivåer härrörande från tyska gränsvärden för pålning i Nordsjön (ASCOBANS AC21/Inf.3.2.2.a).

Motivering

Havs- och vattenmyndighetens inställning och de villkor som myndigheten yrkar om regeringen medger tillstånd på befintligt underlag motiveras enligt följande.

Särskilda marina skyddsvärden vid Södra Midsjöbanken

Tumlaren är upptagen i EUs art- och habitatdirektiv, bilaga IV, vilket innebär att arten kräver noggrant skydd. Skyddet av tumlaren är även infört i den svenska artskyddsförordningen (2007:845). Artskyddsförordningen är att se som en precisering av vad som kan följa av de allmänna hänsynsreglerna när det gäller skydd av arter och 2 kap miljöbalken ska även tillämpas vid prövning enligt lagen om Sveriges ekonomiska zon. Arten är fridlyst och det råder förbud mot att skada eller förstöra djurens fortplantningsområden eller viloplats. Vidare uttrycks behovet av skydd för tumlare genom flera internationella konventioner (HELCOM, ASCOBANS, Bernkonventionen, Bonnkonventionen) samt Artdatabankens rödlista där den kategoriseras som sårbar. Det är känt att de tumlare som finns i Östersjön är genetiskt skilda från den större populationen i Bälthaven och Västerhavet och att Östersjöpopulationen har minskat drastiskt, huvudsakligen på grund av garnfiske (bifångst) men troligen också på grund av exponering för miljögifter som påverkat fertiliteten². Östersjöpopulationen är skattad att omfatta endast omkring 300 köns mogna individer och populationen kategoriseras som *critically endangered* i IUCNs globala rödlista, d v s akut hotad. Det har tidigare inte funnits någon kunskap om Östersjöpopulationens utbredning men under hösten 2014 tillgängliggjordes de första resultaten från projektet SAMBAH³, där man genom akustiska mätmetoder kartlagt tumlarnas aktivitet i Östersjön. Dessa nya data visar att tumlare från Östersjöpopulationen under sommarhalvåret ansamlas just i området på och mellan bankarna i centrala Östersjön (Hoburgs bank, Norra Midsjöbanken och Södra Midsjöbanken). Sommarhalvåret är den tid då tumlaren är som mest känslig för störning eftersom den kalvar i juni-juli och parar sig i augusti. Tumlaren diar sin kalv under upp till tio månader och under åtminstone det första halvåret från födseln antas kalven vara så beroende av honan att en eventuell separation kan vara kritisk. Av dessa anledningar får Södra Midsjöbanken antas vara ett mycket viktigt område för Östersjöns akut hotade tumlarpopulation, i synnerhet under sommarhalvåret.

² International Union for Conservation of Nature (IUCN): www.iucnredlist.org/details/17031/0

³ Static Acoustic Monitoring of the Baltic Sea Harbour Porpoise: www.sambah.org

Informationen om tumlarnas nyttjande av havsområdet vid och omkring Södra Midsjöbanken är ny och har inte kunnat iaktas under framtagandet av sökandens MKB eller i det genomförda samrådet. Havs- och vattenmyndigheten anser emellertid att detta inte får medföra att kunskapen nu bortses från.

Andra marina skyddsvärden på Södra Midsjöbanken utgörs framförallt av de musselbankar som banken till största del består av, vilka är av stor betydelse för sjöfågel, samt områdets funktion som lek område för flera kommersiellt viktiga fiskarter såsom piggvar, sill och skarpsill.

Vindkraftsanläggningens konsekvenser för tumlare

Nedan redogörs för Havs- och vattenmyndighetens bedömning av hur tumlare kan komma att påverkas av den planerade anläggningen under detaljprojektering, anläggningsarbeten samt drifttiden.

Detaljprojektering och anläggningsarbeten

Ett stort antal havsbaserade vindkraftsanläggningar har byggts i Nordsjöområdet och det är utifrån dessa erfarenheter klarlagt att anläggningsarbeten som omfattar pålning innebär en tydlig påverkan på tumlare. Pålnings kraftiga pulser av huvudsakligen lågfrekvent (0,1-1 kHz) undervattensljud kan höras av tumlare över mycket stora avstånd och har visat sig orsaka undvikandebeteende inom upp till 25 km från pålningskällan. Det specifika avståndet över vilket pålning eller andra skarpa ljud skrämmar tumlare till flykt beror av många parametrar, däribland ljudets källstyrka, havsområdets ljuddämpningsförmåga och tumlarens känslighet. Om tumlaren störs på ett sådant sätt att honan och kalven förlorar kontakt kan det förväntas vara ödesdigert för kalven. Särskilt i Östersjön, där varje individ är viktig, skulle en sådan påverkan kunna bli betydelsefull på populationsnivå. Därför är det av yttersta vikt att tumlare inte störs under den tid kalven är beroende av honan. Långvarig störning, såsom vid upprepad pålning, kan även innebära att tumlaren trängs bort från viktiga födoplatser och att unga djur förlorar betydande mängder energi under flykten.

I tillståndsansökan framgår det att gravitationsfundament, som inte innebär pålning, är det huvudsakliga alternativet för grundläggning vid Södra Midsjöbanken. Men sökanden kvarhåller samtidigt möjligheten att använda pålade fundament inom delar av projektet. Enligt Havs- och vattenmyndigheten kan därför risken för allvarlig störning på tumlare vid anläggningsarbeten inte avfärdas. Några detaljerade förslag på skyddsåtgärder, i form av högsta ljudnivåer och tidsbegränsningar, för

sådan eventuell pålning framgår inte heller av ansökningshandlingarna. Vad gäller andra anläggningsarbeten, såsom muddring, stenläggning och kabelsträckning finner myndigheten inte anledning att befara någon betydande störning på tumlare. Detta eftersom undervattensbuller från arbetsfartyg och övrigt anläggningsarbete endast kan väntas störa tumlare i den direkta närheten av arbetsområdet. Enligt ansökan planeras grundläggning ske vid ett fåtal fundament åt gången och den sammanlagda störningsytan blir mycket liten. Myndigheten anser ändå, för det fall att regeringen bedömer att tillstånd kan ges på befintligt underlag, att inga anläggningsarbeten bör företas på Södra Midsjöbanken under tumlarens främsta kalvningsperiod (1 juni – 15 juli).

I likhet med pålning kan tumlare störas av de seismiska undersökningsmetoder som ofta används vid detaljprojektering. Ljudstyrkan hos dessa sonarsystem är något lägre än vad som typiskt avges från pålning⁴. Det högre frekvensområdet (1-10 kHz) medför samtidigt att tumlaren är mer känslig. I ansökan framgår det inte med tydlighet vilka undersökningsmetoder som planeras under detaljprojekteringen om än det framgår att akustiska metoder sannolikt är nödvändiga (se 6.6 teknisk beskrivning). Även detaljprojekteringen skulle därför kunna medföra betydelsefulla negativa effekter på den hotade tumlarpopulationen, särskilt om de genomförs under sommarhalvåret då området enligt den nya informationen är särskilt viktigt för tumlaren. Detaljprojekterings konsekvenser på tumlare beskrivs inte i ansökan och det är därför, återigen, inte möjligt att avfärda risker för tumlarpopulationen.

Innan det säkerställts att detaljprojektering och anläggningsarbeten kan genomföras utan att medföra betydande påverkan på tumlare får riskerna betraktas som stora både på individ- och populationsnivå.

Drifttiden

När anläggningen tagits i drift finns det ingen anledning att befara någon negativ påverkan på tumlare. Det undervattensbuller som kan uppstå från vissa turbinmodeller är av sådan karaktär (källstyrka: <140 dB re 1 µPa vid <0,5 kHz) att det inte uppfattas av tumlare på längre avstånd än några tiotals meter. Det för tumlarna viktiga området kring utsjöbankarna präglas dessutom av ett långt mycket intensivare undervattensbuller från de fartygsrutter som går mellan bankarna. Beräkningar utförda av FIO⁵ avseende undervattensbullret från Blekinge Offshore och Taggen visar att den kumulativa ljudnivån inom gruppstationen som helhet inte överstiger tumlarens hörseltröskel (fartygsbuller ej inkluderat).

⁴ Hildebrand (2009) MEPS vol 395:5-20

⁵ FOI MEMO 3624 (2011)

Den samlade erfarenheten från kontrollprogram i Danmark, Holland, Belgien, Tyskland och Storbritannien visar att tumlare förekommer i naturliga abundanser inom vindkraftsanläggningar. Under vissa förutsättningar tycks tumlare även gynnas av förhållandena⁶. Vid Södra Midsjöbanken är det inte troligt att den ökade födotillgången kring vindkraftfundamenten skulle vara av större betydelse för tumlare, däremot får det antas att fiskerestriktioner inom vindkraftsanläggningen skulle medföra en reducerad bifångst av tumlare, jämfört med nuvarande situation.

Vindkraftsanläggningens konsekvenser för musselbankar

Enligt ansökan kommer den permanenta förlusten av naturlig botten uppgå till ca 50 ha eller 1-2 promille av banken. En stor del av denna areal kommer att utgöras av områden klassade som blåmusselbank, med hög förekomst av blåmussla som är en viktig födokälla inte minst för fågel. Tillfälliga skador på blåmussla kan även uppkomma genom kabelsträckning och grumling. Eftersom tidigare erfarenheter av havsbaserad vindkraft visat att blåmussla är den mest dominerande påväxten på erosionsskydd och fundament gör Havs- och vattenmyndigheten bedömningen att nettoförlusten av blåmussla skulle bli marginell och utan betydelse vare sig som födokälla eller som biotop. Icke desto mindre är det viktigt att minimera förändringen av naturliga bottnar och således bör erosionsskydden vid en eventuell etablering utformas på ett sätt som inte påverkar den naturliga omlagringen av sediment bortom erosionsskyddet.

Sökanden uppger i sin ansökan att eventuella överskottsmaterial som inte kan användas till återfyllnad kommer att deponeras inom fundamentens närområde. Havs- och vattenmyndigheten vill uppmärksamma sökanden på att det aldrig kan bli fråga om deponering i vattenområde. Förfarandet kan däremot vara att betrakta som dumpning, för vilket en dispens i så fall krävs. Av handlingarna går dock inte att utläsa det närmre tillvägagångsättet eller hur mycket massor det sammantaget rör sig om och myndigheten kan därför i nuläget inte uttala sig om huruvida bestämmelserna i 15 kap 31-33 § miljöbalken är tillämpliga.

Myndigheten vill påpeka att eventuell återföring av överskottsmassor inte bör ske på musselbankar utan på öppna sedimentytor enligt den etablerade principen 'lika på lika'⁷ samt att batymetriska förändringar ska undvikas.

⁶ Scheidat et al (2011) Environ Res Lett vol 6

⁷ Naturvårdsverket rapport 5999; Naturvårdsverket (2010) *Muddring och hantering av muddermassor*

Vindkraftsanläggningens konsekvenser för lekande och vandrande fisk

Muddringsarbeten orsakar grumling och det är känt att höga halter av finkornigt material kan hämma fotosyntesen och skada utvecklingen hos rom och larver. Kortvarig grumling och grovkorniga sediment är emellertid faktorer som kraftigt minskar risken för skada. Baserat på de förhållanden och beräkningar av förhöjda sedimenthalter som inlämnats av sökanden finner Havs- och vattenmyndigheten inte anledning att befara några betydande skador från förhöjda sedimenthalter orsakade av muddringsarbeten på Södra Midsjöbanken. Även om eventuell rom (sill och piggar) skulle skadas av nedfallande sediment är de berörda områdena små. För det fall pålning skulle tillåtas under tiden för sillens lek (april – juni) kan betydande skador emellertid inte uteslutas. Sill är mycket känslig för undervattensbuller.

Vandrande fisk såsom lax och ål kan inte väntas störas av anläggningsarbetena, oavsett grundläggningsmetod. Däremot har det visats att starkströmskablar, både växelström⁸ och likström⁹, i viss mån kan påverka ålens vandring. Det elektriska fältet från likströmskablar liknar det naturliga magnetfält som blankålen använder vid sin vandring mot Sargassohavet. Ål har visat sig vara känslig för fältstyrkor ned till ca 10-20 μT . Vid den polska 450 kV likströmskabeln SwePol Link är magnetfältet beräknat till ca 120 μT både ovan ledaren och ovan återledarna. På 10 m avstånd har fältstyrkan avtagit till 20 μT . Ål som vandrar mot Sargassohavet gör det nattetid och den rör sig typiskt högt upp i vattenmassan och vidtar dykningar mot botten då och då (Westerberg et al 2007). Kablarna utgör inte vandringshinder utan medför en kortvarig fördröjning. Givet den ökande mängden kablar utmed ålens vandringsväg från Östersjön till Atlanten bör kumulativa effekter emellertid beaktas. Den kabelsträckning som sökanden föreslår sammanfaller med en befintlig växelströmskabel mellan Öland och fastlandet där fördröjningseffekter på vandrande ål redan påvisats⁸. Ålen är en akut hotad art och därför anser Havs- och vattenmyndigheten att magnetfält som kan påverka dess vandring ska minimeras. Två möjligheter att minska ålens exponering för likströmskablar magnetfält är att gräva ned kablarna i sedimentet samt att förlägga ledare och återledare så nära varandra som möjligt. Att minimera magnetfältet är särskilt relevant på grunt vatten nära kusten.

⁸ Westerberg & Lagenfelt (2008) Fisheries Man Ecol vol 15:369-375

⁹ Westerberg & Begout-Anras (2000) Proc 3rd Conf Fish Tel 149-158

Påverkan på ekosystemfunktioner

Det finns idag ett stort kunskapsunderlag som beskriver hur olika djur- och växtarter påverkas av havsbaserad vindkraft. Om än det fortfarande finns kunskapsluckor vad beträffar den långsiktiga utvecklingen inom en gruppstation, där till exempel hårt bottensubstrat introducerats och fiske reducerats, så har betydande erfarenheter vunnits från de vindkraftsanläggningar som byggts under 2000-talet i Östersjön och Nordsjön. Den mest iögonfallande förändringen är att ett stort antal arter etablerar sig på och invid fundament och erosionsskydd. Biodiversiteten ökar lokalt och den biologiska produktionen kraftigt. Fundamenten har visat sig anlocka rovdjur såsom stor fisk och i vissa fall säl. Samtidigt ökar predationen på omgivande bottenar, dock inte på ett sådant avstånd från de enskilda fundamenten att någon 'park-effekt' på bottenfaunan hitintills kunnat påvisas. De hydrodynamiska förändringar som uppstår av fundamentens närvaro kan innebära att sedimentstrukturen och därmed förutsättningen för biota påverkas i strömriktningen, sådana effekter har endast påvisats lokalt. Inom den ansökta anläggningen på Södra Midsjöbanken är avståndet mellan varje vindkraftverk mycket stort jämfört med befintliga anläggningar. Det är därför inte sannolikt att de naturliga biotoperna på banken och inom gruppstationen kommer att påverkas bortom de enskilda fundamenten.

Kumulativa effekter

Anspråken på havsmiljön ökar inom många samhällssektorer vilket dels medför att störningskällorna diversifieras och intensifieras och dels medför att angelägenheten om hållbar utveckling i marina ekosystem växer. Vindkraft är en industri som förväntas utöka sina anspråk i havet, både i Sverige och angränsande länder. Därför bör även kumulativa effekter av olika anläggningar och verksamheter iaktas när tillstånd prövas.

Havs- och vattenmyndigheten menar att eventuella likströmskablar påverkan på vandrande ål kan medföra subtila effekter som får relevans ur ett kumulativt perspektiv och därför bör åtgärdas. Framtida polsk vindkraft på Södra Midsjöbanken medför även att effekter på fågel bör betraktas ur ett kumulativt perspektiv. Vidare behöver påverkan på tumlare (under detaljprojektering och pålningsarbeten) relateras till eventuella störningar från andra verksamheter. Det planeras minst tre stora vindkraftsanläggningar i havsområdet varav två på svenskt vatten (Blekinge Offshore och Taggen i Hanöbukten) och en på närliggande polskt vatten (Södra Midsjöbanken). Om störningar från seismiska undersökningar eller pålning vid dessa anläggningar tidsmässigt skulle sammanfalla med liknande störningar från den nu sökta anläggningen kan kumulativa effekter förväntas på tumlare.

Att i tid och rum begränsa aktiviteter som skapar tillräckligt höga ljudnivåer för att orsaka negativa effekter för enskilda populationer är ett av de förhållanden som kännetecknar god miljöstatus enligt 17 § havsmiljöförordningen (2010:1341), vilket följer av Havs- och vattenmyndighetens föreskrift (HVMFS 2012:18, ändrad genom HVMFS 2012:29 och 2014:14). Att uppnå en god miljöstatus i bl.a. Östersjön till år 2020 är en miljö kvalitetsnorm. Vad detta tillstånd innebär har specificerats genom kvalitativa beskrivningar i ovan nämnda föreskrift.

Fiske och andra anspråk i området

Södra Midsjöbanken är utpekad som riksintresse för vindbruk. Det finns även anledning att förvänta en process syftande till att införa skydd i form av ett Natura 2000 område på banken bland annat med anledning av dess betydelse för tumlare. Området mellan bankarna utgör en mycket viktig fartygsrutt för internationell sjöfart, där större fraktfartyg använder den södra leden närmast Södra Midsjöbanken. Ingen trafik går emellertid över banken. Slutligen kan konstateras att fiske bedrivs på och framförallt omkring Södra Midsjöbanken. Som framgår ur ansökan skulle garnfisket på banken påverkas av anläggningen, då sökanden avser att söka freda området från fiske. För svensk del tycks konsekvenserna vara begränsade, eftersom detta fiske är litet och långt ifrån kusten. Havs- och vattenmyndigheten stödjer dock sökandens förslag att kompensera berörda fiskare för det fall att regeringen medger verksamheten tillstånd.

Havs- och vattenmyndighetens sammanfattande bedömning

Utbyggnaden av förnybar energi är nödvändig för att förebygga långtgående konsekvenser av klimatförändringar och havsförsurning, vilka på sikt utgör allvarliga hot mot havsmiljön. Havsförsurningen har redan medfört omfattande skador på fiske och vattenbruk i delar av världen och hälften av alla arter som undersökts har visats vara känsliga för de prognostiserade pH-förändringarna. Mycket omfattande förändringar av de marina näringsvävarna är att vänta inom ett 100-års perspektiv¹⁰. Vindkraft är ett av de viktigaste medlen för att öka andelen förnybar energi på de nordiska och europeiska elmarknaderna och således minska koldioxidutsläppen. De miljömässiga fördelarna av stora vindkraftsanläggningar måste därför iaktas, inte minst ur ett havsmiljöperspektiv.

Havs- och vattenmyndigheten anser att utbyggnaden av vindkraft är viktig ur miljösynpunkt och generellt bör främjas. Utbyggnaden måste dock ske på ett sätt som inte riskerar höga naturvärden. Med beaktande av den

¹⁰ Wittmann & Pörtner (2013) Nature Climate Change vol 3:995–1001

nytillkomna kunskapen om hur viktig Södra Midsjöbanken är för den utrotningshotade tumlarpopulationen i Östersjön anser myndigheten att den sökta verksamheten inte kan tillåtas utan att ytterligare utredningar vidtas. Sökanden har inte redovisat om, och i så fall hur, detaljprojektering och anläggningsarbeten kan utföras utan risk för betydande påverkan på den akut hotade tumlarpopulationen. Följaktligen har ej heller föreslagits tillräckliga skyddsåtgärder enligt 2 kap 3 § miljöbalken för att skydda tumlarpopulationen. Ett upprättande av anläggningen enligt de premisser som ges i befintlig ansökan skulle enligt myndigheten kunna stå i strid med artskyddsförordningens krav på att fridlysta djurs fortplantningsområden eller viloplatsar ej får skadas eller förstöras. Detta främst med anledning av de skador som befaras av seismiska undersökningar och eventuell pålning om dessa utförs under den tid då Södra Midsjöbanken nyttjas som fortplantningsområde för tumlare.

De miljökonsekvensbedömningar som gjorts i ansökan är inte applicerbara utifrån det kunskapsläge som nu råder avseende tumlare och sökanden kan därför inte anses ha visat att anläggningen kan uppföras utan att komma i konflikt med de allmänna hänsynsreglerna i 2 kap miljöbalken, vilka ska tillämpas vid denna tillståndsprövning, enligt 6 § lag om Sveriges ekonomiska zon. Denna brist beror inte på oaktsamhet hos sökanden eftersom materialet inte varit tillgängligt förrän nyligen och fortfarande inte finns publicerad i rapportform. Icke desto mindre måste informationen tas tillvara och ligga till grund för beslut, då tumlaren i Östersjön är av exceptionellt högt skyddsvärde.

Givet den nytillkomna kunskapen anser Havs- och vattenmyndigheten alltså att sökanden måste komplettera sin ansökan med fördjupade bedömningar av hur tumlarpopulationen påverkas samt inkomma med förslag på tillräckliga skyddsåtgärder i fråga om grundläggningsmetoder, arbetstidsbegränsningar och andra försiktighetsåtgärder.

Beslut om detta yttrande har fattats av generaldirektören Björn Risinger efter föredragning av handläggaren Linus Hammar. I den slutliga handläggningen av ärendet har även deltagit avdelningschefen Björn Sjöberg och verksjuristen Jenny Liökel.

Björn Risinger

Linus Hammar